

Taet aga muistis, koolis, wastu.

Ei suure neetud koda pole,
ga kinnid on küla kaja poolmas.

(24) Oma isa kirju kaja.

Kui katab, fida järele,

Aja fenna arm allikale.

Mina aawafin allina ajama,

Sain minna Oinu wärske.

(25) Kui mina neiu nähtu sain:

Rutgem minu all: te juna,

Wiragem minu wärskele wella!

Mann all on teed kätinud,

ga teeda kätinud, waiwa näinud.

(26) Saaga asja ajamas,

Tapi raamatut ordanud.

Näis muistis, koolis, wastu:

Ei fimm all pole teeda kätinud,

Teeda kätinud, waiwa näinud.

(27) Sina aled üsna kaja mees.

Sool on kaja riided selgas,

Kuub on selgas full, kullad.

Kune õlmad õbedad.

(28) Põrgene muistis, koolis, wastu:

ga Kull on koda kolme fajar,

Kaad minu kune, kullafid,

Kune õlmad õbedad,

Laxi laja fidi fõrased.

N: 129.

Mis fina, mular, maore neiu,

Kurvasade kulla prunki?

Kes käis wiina wastu wõtta,

Sia kaku fõrased?

Eks fa muljund põrgla peusse,

ga kurdjund fõrmed rufkafid.

Eks fa tulnud mullu muule,

Kui käisid käfud järele,

Wiied wiinas, kuneid kumfid,

Seilmed faja fõnnud.

Muul on naja arde üsna,

Uks on rufkafid rufkid läis,

Fine on seledad adre läis.

Kolmas on kawatad kaoru läis,

Keljas on liidetud naja fõis.

ga Eks fa, ullu aora pöega,